

ה"ט 9000/07/22 - עטיה סברי נגד דב הירש

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 9000-07-22 עטיה נ' הירש

לפני כבוד השופטת הבכירה, רים נדאף

מבקש עטיה סברי

נגד

משיב דב הירש

פסק דין

1. זוהי בקשה למניעת הטרדה מאיימת. הבקשה הוגשה ביום 6.7.22 לא ניתן צו במעמד צד אחד ונקבע דיון להיום.
2. בדיון של היום נשמעו בהרחבה טענות בעלי הדין וכן סיכומי הצדדים.
3. המבקש עובד בפאב בעפולה, והמשיב נוהג להפגין מול הפאב, מאחר ולדעתו של המשיב, אסור למבקש לעבוד או לנהל את אותו פאב, והוא עושה כן במסגרת האג'נדה שלו בקמפיין לראשות העיר עפולה בבחירות הקרובות.
4. המבקש טוען כי יש למשיב אג'נדה גזענית כדי לנקות את העיר עפולה מערבים, לרבות ערבים אזרחי המדינה, הכל למינוף הקמפיין הפוליטי שלו בבחירות הקרובות, על חשבון המבקש.
- המבקש טוען כי המשיב נוהג להפגין מול הפאב, וכן מאיים על המבקש כי יפרסם דברים מעברו תוך פגיעה בשלוות חייו של המבקש, הטרדתו, הסתת תושבים ואנשים נגדו ופגיעה במקור פרנסתו. המבקש טוען כי המשיב מפרסם סרטונים של עצמו בפייסבוק כשהוא מפגין מול הפאב או כשהוא יושב במשרדו ואומר דברים קשים כנגד המבקש, ויש לו מעל 1000 צפיות. הוא משחיר את פניו, וגורם לו נזק כבד, ולאחרונה אף פרסם תוכן פסק הדין המרשיע שניתן נגד המבקש בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב ודרישה באיומים של רכוש.
5. המבקש טוען כי הוא שילם את חובו לחברה בעקבות הרשעתו בפלילים, השתקם, ומבקש לחיות בשלום ולחפש מקור פרנסה, אלא שהמשיב לא נותן לו לחיות בשקט, מפחיד אותו, פוגע בשלוות חייו, כנס למרחב האישי והפרטי שלו, וגורם לו חרדות.
6. המשיב טוען כי למבקש עבר פלילי, שהוא הורשע בעבירת נהיגה פוחזת ברכב ודרישה באיומים של

רכוש, וכי זכותו לפרסם את פסק הדין המרשיע שניתן בעניינו של המבקש ולא נאסר לפרסום, על מנת שהציבור ידע עם מי יש לו עסק. המשיב טוען כי הוא עושה כן תוך שימוש בחופש הביטוי ובחופש ההפגנה שלו כנגד המבקש, כנגד המשטרה שמתירה למבקש לפתוח עסק בעפולה, וכן כנגד אנשי ציבור בעפולה שלא מנעו מהמבקש לפתוח עסק כאמור.

7. המשיב מאשר כי בפרסומים כנגד המבקש אכן השתמש בביטוי טרוריסט כנגד המבקש אך הביטוי נלקח מפסק הדין המרשיע שניתן כנגד המבקש על פי לשונו של כב' השופט נעמאן אדרס שהרשיע את המבקש בעבירות שיוחסו לו, שם ציין השופט כי המבקש הטיל טרור על אחרים במרחב הציבורי, כך שמותר למשיב להשתמש באותו ביטוי בו נעשה שימוש בפסק הדין.

8. המשיב עוד טען כי זכותו לפרסם את הליך פשיטת הרגל שמנהל המבקש כשזה האחרון פועל בניגוד לחובותיו על פי דין של מי שמנהל הליך של פשיטת רגל. המבקש הקים וניהל את העסק ולא מדווח על כך למנהל המיוחד בהליך פשיטת הרגל, ולכן הייתה זכותו של המשיב לפנות בעצמו למנהל המיוחד ולדווח לו על כך. המשיב הבהיר כי הוא לא יחדל מפרסומיו כנגד המבקש כל עוד המבקש עובד באותו פאב, שמכונה ע"י המשיב כ-"פאב פלסטיני".

9. המבקש ובאת כוחו הודיעו במסגרת הדיון בפניי כי אינם מתנגדים לכך שהמשיב ימשיך להפגין מול הפאב במרחק מסוים, אבל מבקש כי המשיב יימנע מלהזכיר את שמו בפרסומים שלו בפייסבוק וכן בפרסומים שהוא מצלם את עצמו ופוגע בשמו הטוב של המבקש. המבקש הוסיף כי אמנם הוא הורשע בפלילים בעבר, אך עברו מאז כ- 8 שנים וזכותו להתחלה חדשה בחייו, ואנשים לא אמורים לדעת ולשמוע כעת על הרשעתו זו.

המבקש טוען כי אמנם הוא מנהל הליך של פשיטת רגל, אך הוא אינו הבעלים של הפאב, אלא הוא עובד שם כסדרן 3 שעות בלילה ועובד במזגנים במהלך היום.

10. המשיב הפנה לפסיקה של בית המשפט העליון בנוגע לחופש הביטוי, חופש ההפגנה, והמשקל שיש לתת לחופש הזה מול הזכויות הפרטיות של הצד שכנגד, ואילו המבקש הפנה לפסיקה אחרת שאומרת שיש בפרסומים בפייסבוק כדי להוות הטרדה מאיימת גם אם דיני לשון הרע חלים עליהם.

11. יצוין גם כי בין בעלי הדין הייתה התכתבות בוואטצאפ באמצעות מסרונים שהעתק מהם צורף לבקשה, ובמהלך הדיון מסר המבקש כי הוא זה שהתחיל בהתכתבות בוואטצאפ מול המשיב, כשפנה לראשונה למשיב וביקש לדעת מדוע הוא מפרסם את הדברים נגדו.

דין והכרעה:

12. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, ושמעתי את עדויות הצדדים וסיכומיהם, וכן עיינתי בפסיקה אליה

הפנו, ולאחר התלבטות, שוכנעתי כי יש להיעתר לבקשה בחלקה, ואנמק;

13. אין למנוע מהמשיב להפגין מול הפאב, במיוחד כשההפגנה היא באישור המשטרה, אשר גם נוכחת במקום כפי שהעיד המשיב. גם למבקש אין התנגדות לכך שההפגנות ימשכו מול הפאב, כך שבעניין הזה יש לדחות את הבקשה.

14. ובאשר לפרסומים בפייסבוק, ההתרשמות הראשונה מדברי הצדדים היא שהמדובר למעשה בתחרות בין זכויות, זכות המבקש לשם הטוב, לחופש העיסוק, להתחלה חדשה לאחר ששילם את חובו לחברה והשתקם בעקבות הרשעתו, ולזכותו לא להיות מוטד ומאויים ע"י מאן דהוא כדי שיוכל לנהל אורח חיים תקין. מאידך המשיב טוען לחופש ההפגנה, חופש הביטוי, הגנת אמת דיברתי בפרסום בכל הדברים שפרסם הוא כנגד המבקש, וזכות הציבור לדעת על מעלליו ועברו של המבקש כשהוא מנהל או עובד במקום שנותן שירותים לציבור. המשיב טוען כי זכותו גם לנסות לממש את האג'נדה הפוליטית שלו באמצעים החוקיים העומדים לרשותו.

15. לטעמי הזירה הטבעית, הראויה והנכונה לבחון מחלוקות אלו היא בידי לשון הרע, בהם נקבעו בחוק ובפסיקה כללים שבאמצעותם ייעשה האיזון הראוי שיש לערוך בין האינטרסים המתחרים השונים של שני הצדדים. שם אף נבחנות לעומק ההגנות אותן מעלה כעת המשיב של אמת דיברתי ואינטרס הציבור לדעת. במסגרת הליך אזרחי לתביעה על פי חוק איסור לשון הרע קיימת בפני הנפגע או התובע אף האפשרות והזכות לעתור לסעד זמני האוסר על הפרסום, או להורדת הפרסום מהמדיה החברתית עד להכרעה בתביעה שם, ובמסגרת הדיון בסעד הזמני יכול בית המשפט לבחון את קיומה של זכות לכאורה של התובע, לבחון את טענות ההגנה לכאורה של הנתבע, לבחון את מאזן הנוחות, ולהכריע בבקשה לגופה.

16. במצב דברים כזה נשאלת השאלה אם תחולת דיני לשון הרע על המחלוקות כאן אמורה להוציא מכלל תחולה את המקרה דן מדיני הטרדה מאיימת, והאם לא מדובר למעשה כאן בסעד זמני במובן חוק איסור לשון הרע, הבא לאסור באופן מיידי על פרסום ברשתות החברתיות.

17. בסעיף 4(א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב- 2001 נקבע כי:

"נוכח בית המשפט כי אדם נקט הטרדה מאיימת, רשאי הוא להורות לאותו אדם בצו להימנע לעשות מעשה מן המעשים המפורטים בסעיף 5(א)(1) עד (4). ואם נוכח כי ההטרדה המאיימת נעשתה בנסיבות שבהן יש חשש לפגיעה ממשית בשלוות חייו של אדם אחר או להמשך פגיעה כאמור, רשאי הוא להורות לאותו אדם בצו גם להימנע מעשות מעשה מן המעשים המפורטים בסעיף 5(א)(5) ו- (6).".

סעיף 2 לחוק מגדיר הטרדה מאיימת כדלקמן:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

18. רואים אם כך הגדרה די רחבה למונח "הטרדה מאיימת" שיכולה בהחלט לכלול את מעשיו ופרסומיו של המשיב כנגד המבקש, בעת שהוא מכנה את הפאב בו עובד המבקש כ "פאב פלסטיני", מכנה את המבקש כטרוריסט מורשע, מפרסם בפייסבוק את פסק הדין המרשיע שניתן נגד המבקש, מפרסם את הליך הפש"ר של המבקש ואף פונה למנהל המיוחד בעניינו.

19. אילו היה מדובר בפרסום אחד או מספר פרסומים מועט מצד המשיב כנגד המבקש, לא הייתי שוקלת להיענות לבקשה, אך עצם העובדה כי המשיב הודיע בריש גלי כי בכוונתו להמשיך בפרסומים אלו כל עוד המבקש עובד באותו פאב בעפולה עד שיגרום למבקש לעזוב את העבודה שם, יש בכך ללמד על אובססיביות במידה מסוימת, ללמד על כך שהמשיב שם לו מטרה להטריד את המבקש בכל דרך אפשרית, עד שיגרום לו להפסיד את מקום עבודתו. ושוב אציין כי איני מתיימרת במסגרת הנדונה להכריע באינטרסים המנוגדים של בעלי הדין, וכי זו אינה הזירה או המטריה המשפטית המתאימה לבחון טענות אלו, אלא שהאובססיביות העולה מדברי המשיב מעלה את החשש לשלומם של המבקש, כשידוע שיש הד ציבורי רחב לביטויים כגון "פאב פלסטיני" בעפולה (שלא ידוע מה המקור שלו, והמשיב אף לא הסביר מניין הוא מביא ביטוי זה ומדוע) או ל"טרוריסט מורשע".

20. ביטויים אלו בהצטברותם ובכמות פרסומים גבוהה יכולים להוות הטרדה מאיימת על פי ההגדרה בחוק, יכולים לגרום להסתה כנגד המבקש, לחשש לפגיעה בשלומם, ואולי אף לאלימות נגדו מצד גורמים קיצוניים כלשהם. בנסיבות אלו יש מקום להתערבות בית המשפט באמצעות הטלת צו כאמור האוסר על המשיב להשתמש בביטויים מעין אלו כנגד המבקש.

21. כאן המקום לציין כי המבקש לא הורשע בכל עבירה כנגד ביטחון המדינה, והביטוי של "טרוריסט מורשע" עלול להעביר מסר חד, ברור ומוטעה כאילו המבקש הורשע בעבירה נגד ביטחון המדינה. כשנשאל המשיב על כך במהלך הדיון הוא השיב כי מותר לו לעשות שימוש באותו ביטוי שמצוטט מתוך פסק הדין, שם צוין כי המבקש הטיל טרור על אחרים במרחב הציבורי.

22. אינני מתכוונת להיכנס לאג'נדה הפוליטית של המשיב שעומדת מאחורי הפרסומים נגד המבקש, אם זה לצורך קמפיין תעמולתי פוליטי או שמא אמונה עקרונית כנגד ערבים פלסטיניים או ערבים בכלל, בניסיון לשמור על העיר עפולה "נקיה מערבים". גם איני מוצאת לנכון להיכנס לשאלה אם המבקש שביצע את המעשים החמורים בהם הורשע הוא ביטוי לאלימות המתפשטת בחברה הערבית, או כי הוא מהווה סכנה לציבור. כל מקרה נבחן לגופו, כל מעשה או פרסום נבחן לגופו, והכרעה זו הינה ספציפית למקרה הנדון, ותו לא.

23. העולה מכל האמור לעיל הוא כי המשיב יוכל להמשיך להפגין מול הפאב, אך לא ישתמש כנגד המבקש בביטוי של "טרוריסט" או "פאב פלסטיני", ולא יסית את הציבור נגד המבקש באופן אישי בצורה ישירה או עקיפה, וימנע מכל מגע ישיר עם המבקש, אם זה בעל פה או בכתב או בכל אמצעי אחר. תוקף הצו הוא למשך 6 חודשים מהיום.

אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא פסק דין זה לב"כ הצדדים, ותסגור את התיק.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ב, 11 יולי 2022, בהעדר הצדדים.